

Bernal, 9 de febrer de 1992

A

Jaume Ruaix
Barcelona

Benvolgut amic,

no cal dir que em va plaure d'allò més la teva trucada, com també em va sorprendre gratament el fax del 9 de gener, al qual no havia correspost arran dels mals moments que vam passar per cap d'any, segons que ja et vaig comentar breument per telèfon.

Per sort, a can 62 (sobretot la Maria i en Francesc) van reaccionar molt bé i ja em tens en plena traducció de Crazy Cock i tinc en cartera una Cua de Palla, a més la seguretat, per part de la Maria, que procuraran mantenir una certa regularitat en l'encàrrec de traduccions, per bé que no em puguin donar una seguretat absoluta.

Fins ara, no he tingut cap notícia de l'Alex Susanna, respecte a l'ofertament de traduir Middlemarch de la George Eliot, obra que no conec, si bé sé que està considerada com una de les millors, no sols de l'autora, sinó de les escrites al segle passat en llengua anglesa. És clar que aquests autors, com ara la Jane Austen, Dickens, Thackeray, Charlotte Brontë donen molta feina. Són traduccions que haurien de pagar amb tarifa especial, però, és clar, un no pot posar-se massa melindrós, perquè corres el perill de quedar-te a l'escapsa.

Ja et vaig comentar que havia escrit a l'Alzueta, aprofitant l'avinentsa de preguntar-li si ja havien resolt alguna cosa sobre la possibilitat de publicar Els llibres de la meua vida (un llibre extraordinari de Henry Miller) que tinc traduït de fa molts anys (ho vaig fer per a l'Aymà, quan vivia en Cendrós, i no va arribar a publicar-la, i després els de l'Enciclopèdia no el van voler, car són massa puritans per publicar un Miller). Per cert que, també en Broch de can 62 me'l va rebutjar, de la mateixa manera que no volen continuar l'edició de la trilogia "The Rosy Crucifixion", Plexus, Nexus, i en canvi decideixen publicar Crazy Cock, un llibre que el mateix Miller no va voler publicar (com tampoc va consentir de fer-ho amb Moloch i Clipped Wings), ja que el material d'aquests llibres el va bolcar a les obres següents i en l'estil que ell cercava. Fa un parell de dies li manifestava aquesta estranyesa a la Maria Ginés, en acusar-li rebut del llibre original. En fi, són polítiques editorials que no les acabes d'entendre mai. Doncs bé, a l'Alzueta també li suggeriria de publicar el Nexus i el Plexus, i no cal dir que m'oferia a traduir-los.

Arran de tota aquesta situació, que m'ha deixat una mica descol·locat, he decidit mirar de fer-me una escapada a l'abril, a la segona quinzena, que se celebrarà també el congrés int. del PEN i la diada del llibre, per veure si puc lligar una mica més el nexa amb les editorials i poder anar tenint feina sense sobresalts que em facin petar el cor, tu! O sigui que, si tot va bé, ens tornarem a veure i espero que amb una mica més de temps.

Per correspondre al teu interès per les meves coses, i no sols per les meves traduccions, et faré cinc cèntims sobre unes altres suggerències que vaig fer a 62, en la persona de l'Àlex Broch, al mes d'agost, i sobre les quals encara no he rebut resposta, tret de la que em va fer dir per la Montserrat Rodés, que em contestaria quan tingués temps (1). Com comprendre's, tot això que t'explico és confidencial. Doncs bé: d'una banda, els oferiria la traducció d'Equus de Peter Schaffer, per a la col·lecció "El Galliner", on ja hi han publicat Amadeus d'aquest autor. També els suggeriria de reeditar Allò que el vent s'endugué, aprofitant l'aparició de Scarlett, i atès que Edicions B va desistir de fer-ne l'edició catalana. De més a més, Allò que el... és un llibre de venda permanent, com ho demostra que l'edició de l'Aymà es va esgotar, fins i tot la de luxe, que anava en un estoig de regal i amb tapa dura. I també li deia si no voldrien fer un volum amb els pròlegs que he anat fent al llarg dels anys... Pensa que tot això ja ho havia plantejat a en Val·lverdú, i després ell em va dir que escrivia a l'Àlex. M'imagino que la demora en respondre es deu al poc interès que tindran en l'assumpte. Suposo que si vinc a l'abril en podré parlar personalment amb l'Àlex.

I, ja ho veus, aquestes són les meves inquietuds, que, a tanta distància, resulten molt més difícils de concretar. També és per això que es fa més ardu poder aconseguir una relació més fluïda amb les editorials, tot i que, ara, gràcies al fax, se'm faciliten una mica més les coses, com va passar darrerament amb 62. Però, tot amb tot, mai no és igual que fer una trucada i passar a xerrar una estona amb l'encarregat de traduccions d'aquesta editorial i d'aquella altra, oi? En fi, què hi farem, les coses són com són.

Bé, ja m'explicaràs amb més detalls quines coses fas i quins projectes teniu. Mentrestant, t'agraeixo tot el que fas per mi amb una cordial abraçada i records per a la teva muller, també de part de la meua.